16de Jaargang — Curaçao den 25sten Maart 1899. — No. 795

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 24 Maart.

Een uiting van geloof.

Versch ligt nog in ieders geheugen de reis van den Duitschen Keizer en Keizerin naar Jerusalem en het H. Land op het einde van het vorige jaar.

In die reis nu zou niets bijzonders gelegen zijn, wijl vorstelijke personen meermalen vreemde landen bezoeken, ware het niet, dat deze tocht zich vooral gekenmerkt had en een bijzondere wijding had ontvangen door het doel waarmede hij werd ondernomen, namelijk om uit godsdienstige beweegredenen de plaatsen te bezoeken, waar de Verlosser der wereld geboren is en geleden heeft en stierf aan het kruis.

Op dat doel en de omstandigheden, onder welke het werd bereikt, wenschen wij de aandacht te vestigen en daarom meenen wij 't allerminst een reisverhaal te leveren: zij, die gewoon zijn minachtend de schouders op te halen voor alles wat zweemt naar geloof en openbaring, kunnen dan in het gedrag van den Duitschen Keizer hun eigen veroordeeling lezen en zien, hoe klein zij zichzelven maken door te smaden wat zij niet kennen, of wat zij misschien vroeger gekend, om redenen door hun eigen leven slechts te verklaren, zij thans verwerpen.

Wat bij dezen pelgrimstocht — want dat was in waarheid de reis van den Duitschen Keizer — op den voorgrond treedt, is *de persoon* van hem, die dezen tocht ondernam.

De Keizer, het Hoofd van het machtige Duitschland, die door zijn kloek beleid en rechtschapen oordeel reeds meermalen de bewondering van geheel de beschaafde wereld heeft afgedwongen; de man, die niet afgeleefd maar in de volle kracht zijner jaren de knie buigt voor den almachtigen God en niet ophoudt te erkennen, dat op de eerste plaats de godsdienst zijn volk gelukkig maken kan, doch die tevens wordt geroemd als een man van wetenschap en grondige kennis; hij, die zijn hoogste geluk zoekt en vindt in de vervulling onder Gods bescherming van de plichten, die hij heeft te volbrengen niet alleen als vorst maar ook in den intiemen kring zijner huisgenooten.

Wanneer men zulke mannen, —de Keizer van Duitschland staat niet alleen — mannen uitmuntend door wetenschap of maatschappelijke positie, den godsdienst hoog ziet houden en onverschrokken hun overtuiging in het aanschijn der wereld hoort openbaren, wat beteekent dan het gewauwel der half-geleerden, die zonder zich ooit tot een grondige studie gezet te hebben, slechts nastamelen wat zij hier en daar hebben opgevangen en dan nog in 't geheel niet of verkeerd begrepen hebben! Het kenmerk toch van den waren geleerde is, dat hij onpartijdig onderzoekt en bij verschil van meening de zienswijze van anderen eerbiedigt.

Meer nog ontvingen de handelingen van den Keizer een hoogere wijding, toen hij in het H. Land was aangekomen, meer nog sprak daar op dien gezegenden grond zijn hecht en kinderlijk geloof. Eén gedachte slechts bezielt hem: de verbreiding van het Evangelie. Zoowel door zijn woord als door zijn gedrag wil hij toonen zijn kracht te zoeken in den godsdienst, troost te putten uit de overweging der groote geheimen, waaraan hij voortdurend op Palestina's bodem wordt herinnerd. Met allen verbonden in hetzelfde geloof aan de Verlossing, wil hij niet dat verschil van godsdienst hen scheidt die door het H. Bloed van Christus zijn vrijgekocht, en hij drukt innig de hand van den eenvoudigen kloosterbroeder, die de heilige plaatsen bewaakt, sluit vriendschap met den eerbiedwaardigen patriarch van Jerusalem Mgr. Piavi en verheugt zijne katholieke onderdanen door de schenking van *La Dormizione*, de plaats waar eenmaal de gezegende Moeder des Heeren dit aardsche tranendal ontvlood.

En de machtige Keizer van Duitschland verbergt zijn ontroering niet, wanneer hij in den geest van geloof de plaats bezoekt, waar het H. Lichaam van den Goddelijken Verlosser na van het kruis te zijn afgenomen werd neergelegd, of wanneer hij neerknielt onder de olijfboomen van Gethsemanie, waar de Godmensch den bitteren doodsangst doorstond. Daar staat hij op met de woorden: "Nu eerst begrijp ik, hoe mijn zalige vader met zooveel begeestering over den vrede van deze plaats spreken kon."

In de grot der Geboorte te Bethlehem weent de Keizerin van heilige aandoening en de Keizer achter haar staande voelt zijn oog vochtig worden, nu hij op de plaats staat, waar de Verlosser der wereld geboren werd en de zuivere Moedermaagd haar Goddelijk Kind ter wereld bracht. Op Calvarie's top ziet hij zijn Heiland sterven aan het schandhout des kruises en onder den indruk dier gebeurtenis roept hij uit bij de inwijding der Verlossers-kerk: "Wat de Germaansche volkeren geworden zijn, dat zijn zij geworden onder het Kruis van Golgotha."

Verklaart de Keizer wat het H. Land, Jerusalem voor hem is, dan zegt hij: Van Jerusalem is voor de wereld het licht uitgegaan, dat zalige licht in welks glans ons Duitsche volk groot en heerlijk werd"........ "Geen grootheid, geen macht, geen roem, geen eer, geen aardsch goed zoeken wij hier, wij haken alleen naar het éene hoogste goed, het heil onzer zielen."

Alleen een geloof, dat diep wortelt in het hart, kan zulke woorden leggen in den mond van een mensch.

Ziet, geloofsuitingen als die van den Duitschen Keizer doen het geloovig hart goed in onze wereld van ongeloof en halfheid. Zij wijzen erop, dat het licht van den godsdienst stralen blijft en niet verduisterd wordt door de zwarte nevelen der dwaling. Doch zij wijzen ook op de algeheele overwinning, welke het geloof in het einde, godsdiensthaat en valsche zedenleer ten spijt, behalen zal. Wat raakt ons derhalve de onmachtige woede van zoovelen, die den Christus ontkennen, de groote waarheden des geloofs loochenen en nooit genoeg hun haat kunnen toonen tegen alles, wat aan godsdienst herinnert! Wij, die gelooven, zijn immers zeker van de zegepraal.

Doch wanneer wij afschuw gevoelen voor hunne werken, ons hart gevoelt toch ook medelijden met die ongelukkigen, een medelijden dat zich uitspreekt in een gebed voor de bekeering onzer dwalende broeders.

Begrafenis van President FAURE.

De plechtige teraardebestelling van het stoffelijk overschot van president Felix Faure heeft een groote menigte nieuwsgierigen op de straat gelokt. Vooral de weg, dien de stoet moest volgen, die tusschen het Elysée en de Notre Dame inbegrepen, was reeds vroeg druk bezet.

Overal was het zeer kalm. De dag beloofde zeer rustig te worden. Tegen negen uur stelden de troepen zich langs den weg in dubbele haag op en de menigte nam daarachter plaats. De leden van de Ligue des Patriotes waren in grooten getale aanwezig op de Place de la Concorde. Zij waren echter zeer rustig. Weldra kwamen de autoriteiten voorbij, die zich in rijtuigen naar het Elysée begaven. Geen enkele betooging werd daarbij gehouden, zelfs niet toen de leden van 't Hof van Cassatie passeerden. Om kwart voor tie-

FEUILLETON.

PODER DI FE.

(12)

—Carmen? Pedro a grita spantar, mi no tabata sabi, koe bo tabata stimé, mi por hura bo esai.

—Bo no sabi, koe mi tabata stimé? es matroos a respondé; pues mi ta bisa bo, koe mi ta stimé asina tantoe, koe toer reynan di mundoe no por haci mi largé.

—Nó, ma mi no a bai bringa asina tantoe pa nos rey di mundoe koe pa es Rey di reynan, Pedro a respondé.

—Bon, bo no ta stimé, lo bo kier ganja mi; ma den toer caso, di ki manera koe ta lo mi a stroba boso casamentoe, hasta na altar lo mi a ranké for di banda di bo, Beira dici, mientra koe é tabata bira mas exitar.

—Carmen lo no a consenti nunca di bira bo esposa, Pedro dici, apena koe é por a sofocá su rabia; i si Dios larga koe mi haja mi libertad atrobé....

—Anto kiko? Beira tabata puntré bofonando, lo bo kier bai spiona su combentoe anto, manera e cabaljero romántico?

Pedro Martinez a cohé mân di Beira, mientra coe trabao é por a bisa:

—Luis, kiko....kiko bo ta bisa?

—Mi kier bisa, es matroos a respondé, mi kier bisa, koe *bo* Carmen, manera bo ta gusta di jamé, awor ta breid di cieloe. Hopi tempoe promer koe mi a sali Portugal, el a drenta combentoe di Santarem pa semper.

Pedro Martinez a cai casi morto riba es banki di piedra.

—O Dios, tené compasion coe mi! é tabata papia, mientra é tabata scondé su cara den su dos manoenan.

—Sí, su martirizador tabata sigi, hustamente Carmen su resolucion di drenta combentoe a haci mi loco. Loco manera mi tabata pa su negativa obstinada di atendé mi, mi a sali for di tera, mi a bai coe mi barcoe pa haci piratería, i dia koe tempestad a haci mi barcoe a drief bai na costa di moronan, es malbadonan a kimé i haci mi i algun di mi hendenan preso. Bo ta comprendé awor, koe mi tin razon di ta odia bo? si bo no tabata den mi camina, Carmen lo tabata mi esposa.

Pedro a hiza su cabez ariba.

—Pakiko bo no a bisa mi esai basta dia? é tabata puntra, nunca bo a papia mi un palabra riba Carmen.

—Pakiko lo mi mester a conta bo? es pirata dici bofonando, mi a larga bo mehor den incertidumbre tocante Carmen, pasobra awor bo tin satisfaccion di sabi, koe aunké é ta perdir pa bo, é no a prefera otro homber tampoco.

Pedro a warda un silencio sombrio. Es noticia destructora di Luis Beira, koe a caba coe toer su speranza, a cohé asina tantoe, koe é tabatin un presentimentoe koe lo é no por soporta es golpi ai pa muchoe tempoe. Toch un pensamentoe tabata suaviza su dolor un poco; tabata berdad, Carmen ta perdir pé, ma el a keré koe mi tabata morto, sino nunca lo el a drenta den un combentoe, i també el a cumpli coe su promesa, koe ningun hende otro lo ta casa coe n'é.

Carmen tabata awor felizmente liber di toer atake i é no tin di temé nada mas di mundoe malicioso.

Mientra é tabata ocupar coe es pensamentoenan ai, un boroto di klok a spanté. Un bez boroto a stop i toer bista tabata dirigír riba un homber largoe, delegar, koe a drenta poco-poco i coe masjar molester.

E tabata asina flacoe i gastar koe é tabata parcé un eskeleto; riba su cara tabatin splendor di un luz, koe no ta di es mundoe aki i su wowonan tabata brilja manera dos strea i riba su lipnan hende por a mira un sonrisa angelical. Toer hende tabata baha nan cabez respetuosamente, ora é tabata pasa nan i cada un di nan tabata miré coe un bista jen di amor i respet. Es homber ai tabata pader Tomas, kende a larga nan bendéle pa catiboe i koe a prefera prison di Sagena i compania di criminalnan baho mas koe libertad i honor den Portugal, pa hiba consuelo i animacion pa es desgraciadonan, koe ta privar di toer auxilio spiritual.

Después koe pader Tomas tabata heridar na su scouder pa un flecha den batalja di Alcassar, un comerciante moro a hacié preso. Despues koe é moro a haci toer loké ta posibel pa é bandona su fé i koe toer su medionan a resulta en bano, el a coeminza trata es santo sacerdote coe toer barbaridad posibel té koe por fin el a tiré den un prision horroroso.

Don Francisco d'Acosto, embahador portugés, a logra salba es sacerdote for di manoe di es tirano, ma é no por convencé e pader koe é mester bai Portugal. Pader Tomas tabatin asina tantoe suerte desgraciado di es cristiannan preso, koe boluntariamente el a bai Sagena, un prison, koe fuera algun cien di criminal, casi dos mil cristian, koe major parti di nan ta di es último gera, ta tené preso aiden. Es cristiannan ai tabata obligar di pasa di dia i anochi den compania di criminalnan di mas baho i obligar na tendé continuamente nan mal combersacion i blasfemia.

Coe ánimo i intrepidez Pader Tomas a coeminza es obra di suaviza suerte di es cristiannan i principalmente pa asisti nan coe su auxilio spiritual i pa fortalecé nan den peligro koe ta amenaza nan. I no a tarda muchoe koe es-

nen stelden de detachementen van de Saint-Cyriens, de poly-technici, de fusiliers, de matrozen en de mariniers zich op de trottoirs van de Rue du Faubourg Saint-Honoré. Deze detachementen moesten het eerste eere-escorte vormen.

Om halftien nam Generaal Zurlinden gevolgd door den schitterenden generalen staf, plaats voor het Elysée. De generaal salueerde met den degen en vertrok vervolgens om zich aan 't hoofd van den stoet te stellen.

Vijf minuten voor tienen arriveerden de kamerleden, met Deschanel aan 't hoofd, langs de Avenue de Marigny. Een bataillon van het vierde regiment infanterie vormde het escorte en presenteerde het geweer voor de kamerleden, toen dezen het Elysée binnentraden. Om tien uur kwam president Loubet aan in een gesloten landauer. Hij droeg het groot cordon van 't legioen van eer en werd met eerbied ontvangen. Generaal Bouillon was naast hem gezeten.

De troepen presenteerden het geweer en de trompetters bliezen een saluut. De president trad het Elysée binnen. Om vijf minuten over tien stelde de stoet zich op. Verschillende heeren, die kransen droegen, gingen vooruit. De muziek van de Garde Républicaine speelde een treurmarsch. Daarachter kwamen de rijtuigen van de geestelijkheid en vervolgens de lijkkoets, getrokken door zes paarden met zwarte dekken met zilverborduursel. De koetsier van de lijkkoets was dezelfde, die den vorigen president grafwaarts bracht.

De slippen van de koets werden gedragen door de heeren La Ferrière, gouverneur-generaal van Algerije, Lockroy, Millaud, Guillain, Kranz, Peytral Delcassé, de Freycinet en monseigneur Renou. Dan kwamen president Loubet en minister-president Dupuy, gevolgd door de gezanten der buitenlandsche delegaties, het corps diplomatique en de leden van de bureaux van Senaat en Kamer.

Een oogenblik, dat indruk maakte was, op het met rouwdecoraties omringde plein van het paleis, toen na de korte geestelijke plechtigheid de kist uit de katafalk genomen werd, terwijl buiten op de straat de presenteer-commando's klonken, de treurmuziek inviel en de trom van de paleiswacht den doodenmarsch sloeg. De rouwversiering van het plein voor het paleis en van den lijkwagen (vijf rouwpluimen op het baldakijn, met vlaggen kleurende tusschen het zwart en het zilver) was vrijwel dezelfde als bij vorige gelegenheden. Muziekkorpsen stonden langs den weg aan het hoofd van elk regiment, dat de straat afzette.

Achter den lijkwagen gingen 16 kapiteins van het garnizoen te Parijs. Zij droegen de eereteeken van president Faure. Voetknechten scheidden de dragers van deze decoraties van de familieleden.

De heer René Berge, schoonzoon van wijlen president Faure, ging in 't midden. Ter rechterzijde bevond zich de heer Le Gall, ter linker de heer Blondel. De toeschouwers waren zeer onder den indruk van de smart der familieleden.

Eerst op den elfden wagen kwamen de kransen der vreemde vorsten, die van onze Koningin tusschen den krans van Koningin Victoria en dien van den Koning van Servië. Onder de buitengewone gezantschappen zag men een Hollandschen generaal met een adjudant der Koningin.

Door een bijzonderen gunst mochten de journalisten, die den overleden president op zijn reizen begeleidden, vlak achter de familie in den stoet volgen. Achter de journalisten ging president Loubet, ter rechterzijde de heeren Franck, Chauveau en Dupuy, ter linkerzijde de heeren Deschanel en Lebret.

Vervolgens kwamen generaal Bailloud en alle officieren van het Militaire Huis, de h. h. Roussel en de zoon van President Loubet.

De apostolische nuntius ging de gezanten en delegaties der buitenlandsche mogendheden vooraf.

De Duitsche officieren schenen, wat hun hooge gestalte betreft, uitgekozen te zijn, want zij waren nog een hoofd langer dan de langste officieren uit het buitenland.

De Russische officieren werden op den Quai des Tuilleries met den kreet Leve Rusland! begroet.

Hierop volgden de leden van den Senaat en die van de Kamer. De stoet bewoog zich in de voorgeschreven volgorde langzaam voorwaarts en zonder buitengewone voorvallen.

De menigte ontblootte eerbiedig het hoofd. President Loubet trok de algemeene aandacht. Hij liep blootshoofds, omringd door de heeren Franck, Chauveau, Deschanel, Dupuy en Lebret.

Op den hoek van de Avenue Marigny en de Champs Elysées riep men uit de menigte: „Leve het leger!" op het oogenblik, dat de leden van het Hof van Cassatie voorbijgingen.

De stoet begaf zich naar de Avenue des Champs Elysées. Tot in de boomen hadden tal van nieuwsgierigen plaats genomen De menigte was zeer kalm; geen enkele kreet aan het adres van President Loubet werd gehoord. Hij werd begeleid door agenten van politie.

Op het oogenblik, dat de leden van het Hof van Cassatie op de Place de la Concorde aankwamen, hoorde men uit het publiek de kreten: „Leve het leger!"

Toen de menigte aldaar de roode toga's van de leden van het Hof van Appèl zag naderen, riep zij nogmaals „Leve het leger!"

De rechters Loew en Bard waren niet in den stoet.

De stoet begaf zich naar den Quay des Tuileries, waar de kademuren ondanks het verbod door de menigte in beslag waren genomen. Men hoorde geen kreten meer.

De stilte der menigte werd alleen verstoord door de salvo's der artillerie, die aan de werven der Seine werden afgevuurd.

De stoet kwam vijf minuten over twaalven aan de Notre Dame aan. Op den geheelen weg viel geen enkel ernstig incident voor.

De kist werd de hoofdkerk binnengedragen; het geheele middelschip fonkelde van gouden lichtjes en open vlammen; achterin, voor het altaar de hooge en door de omfloersde driekleur gedekte katafalk, waarboven vier zwart zilveren draperieën, opgenomen aan de einden, neerhingen. De orde in de kerk werd uitstekend gehandhaafd, zoodat ieder zijn plaats kon innemen.

De indrukwekkende plechtigheid in de Notre Dame werd geleid door Mgr. Richard, die Loubet ontving. Mgr. Richard gaf de absolutie en geleidde de lijkbaar tot aan den uitgang. Op den tocht van de hoofdkerk naar de begraafplaats had niets ernstigs plaats.

De stoet vertrok om kwart voor eenen van Notre Dame. De leden van het Hof van Cassatie keerden rechtstreeks naar het Pales van Justitie terug in open rijtuigen, door cavaleristen en bereden politie omringd. Geen enkele kreet werd bij hun terugkeer vernomen en er had niets bijzonders plaats.

In alle groote steden van Frankrijk zijn lijkdiensten gehouden, onder grooten toeloop. Van geen incident wordt melding gemaakt.

Op de begraafplaats hielden Frank-Chauveau, Deschanel, Lockroy, Guillain en Dupuy toespraken. Dupuy dankte voor de betuigingen van sympathie van alle zijden ontvangen: hij bedankte de souvereinen, die afgezanten hadden gezonden. Hij schetste Faure's leven, vooral den ijver waarmee hij de buitenlandsche zaken behartigde. De roem van zijn bestuur was het verbond tusschen Frankrijk en Rusland. Het vaderland zal Faure niet vergeten, want het volk hield van hem.

De heer Le Gall, particulier secretaris van den vorigen president, Felix Faure, heeft een zeer belangwekkende verklaring afgelegd betreffende de laatste geloofsbelijdenis des presidenten.

Men kent de brutaliteit der Fransche sektarissen. Dejeante heeft zoowaar in de Kamerzitting aanmerking erop gemaakt, dat aan Faure in zijn doodstrijd de hulp der Kerk is geworden. De oud-president, die zooveel jaren zijn aangename persoonlijkheid aan de republiek had geleend, zou bij zijn sterven nog niet hebben mogen beschikken over het heil zijner onsterfelijke ziel. Bescheiden zijn ze niet in hun eischen, die heeren radicalen.

't Is waarlijk niet te verwonderen, dat dergelijke brutaliteiten een storm van verontwaardiging wekten bij het Centrum en de rechterzijde, die met alle geweld de zitting wilden verlaten.

Maar Deschanel, de voorzitter, hield hen terug met de opmerking, dat dit incident niet zoo breed moest worden uitgemeten, daar de stemming van straks zou doen zien, hoe weinig medestanders Dejeante had. De stemming wees 463 voor en 42 tegen het regeeringsvoorstel, om Faure op staatskosten een kerkelijke begrafenis te bezorgen.

Intusschen zijn de woorden des heeren Dejeante officieel weersproken.

De heer Le Gall heeft nl. het volgende briefje doen rondzenden door het agentschap Havas:

„Ik lees in het officieele verslag der kamerzitting van heden, dat de heer Dejeante zich als volgt heeft uitgelaten: „Daar Felix Faure vrijmetselaar was, heeft het mij verwonderd, dat men, zonder zijn medeweten, aan zijn sterfbed een priester heeft laten roepen, en dit nog wel op een zeer zonderlinge wijze."

„Het is mijn plicht aan het protest van den heer Brindeau het volgende toe te voegen:

„Ik verzeker op mijn woord van eer, dat tusschen 7½ en 8 uur de president, toen nog bij volle bewustzijn, met heldere en duidelijke stem zich tot mij heeft gewend, vragende meermalen om een priester."

Dit is zeer zeker de meest formeele bevestiging van den goeden wil des presidenten.

De absolutie van den priester moge gekomen zijn over een waarachtig berouwhebbende.

De presidentskeuze van Loubet.

Emile Loubet is Zaterdag 18 Februari tot President der Fransche Republiek gekozen met 483 stemmen.

Emile Loubet is den 31sten December 1838 te Marsanne (Drôme) geboren; hij is dus even 60 jaar oud. Hij is doctor in de rechtswetenschap. In 1877 behoorde hij tot de 363 député's, die na den 16 Mei tegen het kabinet de Broglie stemden. Sinds dien was hij tot 1885 lid der Kamer, daarna senator. Als Minister van openbare werken had hij zitting in het kabinet Tirard (12 December '87—3 April '88). Den 29sten Februari 1892 werd hij door president Carnot, die een persoonlijke vriend van hem was, met de vorming van een kabinet belast; hij nam daarin de portefeuille van binnenlandsche zaken van Constans over.

Den 28sten November 1892, wierp de Kamer het kabinet omver na een Panama-debat; maar in het daarop volgend ministerie Ribot werd de portefeuille van binnenlandsche zaken opnieuw aan Loubet toevertrouwd. Hij behield die echter slechts een maand, trad in Januari 1893 af en beperkte zich voorts tot zijn bezigheden als senator en als voorzitter van den departementalen raad van Drôme. Den 16den Januari 1896 na het aftreden van Challemel-Lacour werd hij tot voorzitter van den Senaat gekozen. Als zoodanig is hij geen veelbesproken persoon geweest; slechts zeide men van hem dat er tijdens het bezoek van den Czaar zekere naijver tusschen hem en Brisson, den Kamervoorzitter, bestond. Men schrijft hem toe voor de revisie van het vonnis van Dreyfus te zijn; in het openbaar heeft hij daarvan echter niet doen blijken.

Ziehier thans eenige bijzonderheden van de presidentskeuze.

In de eerste uren van den dag viel er te Versailles niets bijzonders voor. Tegen half tien voerden twee treinen uit Parijs een leger van telegrafisten en telephonisten aan, die zich naar het paleis begaven. Op de mairie van Versailles waren de vlaggen met rouwfloers omhuld; evenzoo de lantarens, die aangestoken waren.

Tegen tien uur werd het wat drukker. In het paleis legden reeds eenige afgevaardigden en senatoren hun naamkaartje neer op een zetel. Loubet kwam tegen 10 uur, in een rijtuig, vergezeld door zijn zoon. Méline verscheen eerst even voor eenen in de Galerie des Bustes. Hij verklaarde nu weer dat hij zich niet candidaat stelde. Loubet werd omringd door senatoren afgevaardigden en journalisten, sommigen wenschten hem reeds geluk. "Wie mij lief heeft moet wenschen dat men mij niet kiest," antwoordde Loubet glimlachend.

Om een uur werd het Congres geopend. Loubet, die presideerde, werd levendig toegejuicht. Cunéo d'Ornano

---

prison di Sagena tabatin mas parcementoe di un combentoe koe di un prison.

Ora es presonan bolbé di nan trabao, sea for di den coenucoe of di den mina, é ta reuni nan i despues di a reza coe nan, é ta tené un instruccion religioso coe nan. Despues é ta pasa rond pa koe é entretenéle coe cada un na particular. E ta moenstra nan su crucifiho i es pobercitonan ta rondoné pa nan bin zoentjé. Tres bez pa dia Pader Tomas ta toca Angelus i Ave Maria tabata subi bai cieloe for di es tera pagana, no obstante bofonamentoe i escándalo di es moronan. Sufrimentoe, privacion, desolacion i enfermedad tabata biba den es prison ai, ma tabata florecé aiden també flornan di mas excelente di birtud cristiana meimei di es soempinjanan di malicia i incredulidad. Es santoe sacerdote tabata contentoe di mira es frutanan ai di su trabao, koe pa gracia di Dios a produci. Principalmente su coerazon tabata jen di santoe alegria, ora koe é mester ta testigoe di contentamentoe i heroicidad di es nan, koe, despues di a renega nan fé, ma pa su oracion i exhortacion a comberti, ta moeri es morto glorioso di martir.

No por a convencé pader Tomas pa é acepta pa é mes placa di rescate koe asina tantoe bez nan a manda pé for di Spanja i Portugal. E tabata usa es placanan ai unbez pa liberta otro catiboe, i é tabata prefera mehor di keda cerca su jioenan kerido pa consola i asisti nan.

El a skirbi pa nan es boeki admirabel di "Pasion di Cristoe," koe bien pronto tabata traducir den muchoe idioma. E tabata practica pa nan penitencia di mas fuerte i pa nan motiboe é tabata contra su morto poco-poco ma inevitabel, morto di un heroé, un martir i un santoe.

No ta di admira koe toer hende tabata stimé i obedecé i hasta musulmanonan mes mester a reconocé, koe un solo bista di Pader Tomas tabatin mas poder riba es presonan koe zoeta nan. Sinembargo tabatin algun koe exhortacion i egempel di Pader Tomas no tabata haci ningun efecto. Luis Beira també tabata tendé exhortacionnan di Pader Tomas coe indiferencia. Su palabranan no tabata haci ningun influencia riba djé. E tabata keda ketoe, frioe no obstante toer es egempelnan brijjante. E tabata haci trabaonan, koe nan tabata doené di un manera, koe su superiornan no tabatin un motiboe di castigé, ma pa su calidadnan i su poco carinjo é tabata kita toer hende for di su curpa.

Mientra koe Pedro Martinez tabata den combersacion coe Luis Beira, Pader Tomas a jega cerca. Pedro a cai na rodia pa é toema bendicion di es Pader.

Luis a keda para koe su brazanan cruzar, mientra koe su cara tabata doena un bista sombrio i amargo. Es pader a mira unbez marcanan di mal trato, koe Pedro mester a sufri; ma el a haci manera é no a ripara nada.

El a poné su manoe carinjosamente riba scouder di Pedro i dici:

— Amigoe, bo ta moenstra tristoe, bo por a ricibi noticia di Portugal?

— No, aja nan no ta corda mas riba mi, nan a larga mi pa mi suerte, Beira a respondé amargamente.

— Ai, consola bo coe es idea, koe aki bo a sufri asina tantoe i koe despues di es sufrimentoe aki coe pacensji, un legria eterna ta spera bo, e sacerdote a respondé coe dulzura.

— Si, ta tempoe pa poné un fin na es miserabel bida aki, Beira a respondé bruscamente.

— Ai, corda alomenos, koe nunca Dios lo doena bo un cruz mas pisar koe bo por carga.

— Mi ta spera koe bien pronto un tempoe lo coeminza pa mi.

— Dios larga, es Pader dici suspirando, mientra koe el a tira un bista compasiva riba e marinero, el a sinti masjar bon, koe su palabra no tabatin ningun influencia riba su coerazon petrificar, ma é no por a perdé tempoe i tristoe el a bai cerca es pober catiboenan koe ta spera nan pastoor kerido. Nan tabata sabi koe lo é no biba muchoe tempoe mas, pa esai nan tabata ricibi su palabranan manera gotanan preciosa; cordamentoe koe pronto é ta rancar for di nan tabata inkietá nan i jena nan coerazon coe dolor.

(E ta siyi.)

riep: "Wacht maar op de stemming!" Verscheidene afgevaardigden, Baudry d'Asson en de Soubeyran o. a., kregen het dadelijk met elkaar aan den stok. De linkerzijde bleef Loubet toejuichen en roepen: "Leve de republiek!" Na wat over en weer schreeuwen tusschen de uiterste linkerzijde en de partij van Paul Déroulède werd het eindelijk rustiger.

Toen Déroulède op de tribune kwam om te stemmen, wilde hij het Congres toespreken. Loubet, die bleef presideeren, belette het. Eenige leden van rechts en links applaudisseerden, van de banken der linkerzijde steeg een gehuil op. Déroulède worstelde met de bedienden die hem wilden verwijderen. Carnaud, Desfarges, Coutant en Sembat (socialisten) snelden over de banken heen op Déroulède toe. Deze ging eindelijk heen, en de bedienden posteerden zich nu aan den voet van de tribune.

Een dergelijk incident vond plaats toen Baudry d'Asson stemde. Deze riep: "Leve de koning! Weg met Panama!"

Het eerste afroepen van de namen was om kwart voor drieen afgeloopen. Terwijl de namen voor de tweede maal afgeroepen werden, ging Barthou met Loubet spreken. Loubet heeft niet gestemd. Om drie uur constateerde Loubet dat niemand meer aan de stemming wenschte deel te nemen, de zitting werd toen geschorst.

Kwart voor vieren werd het congres heropend, en het resultaat der stemming bekend gemaakt. Iemand riep, „De opstanding van Panama!" Een ander: „Een mooie republiek!" De voorlezing van Loubet's stemmencijfer lokte links bravo's en kreten: „Leve de republiek!" uit; de linkerzijde protesteerde en morde toen het cijfer van Méline genoemd werd. Franck-Chauveau zeide: „Daar de heer Loubet de volstrekte meerderheid verkregen heeft, proclameer ik hem tot President der Fransche republiek" Langdurige toejuichingen en kreten; rechts een heftig rumoer. Op de tribunes was het zeer woelig. In de perstribunes riep iemand: „Weg met de falsarissen."

De grootste schetteraar was Déroulède, die, zich omkeerende bij het overgaan van de tribune, den daarboven gezeten Loubet toevoegde: „Gij zijt een Panama-man!" Na den uitslag der verkiezing werd hem en anderen nationalisten langs den geheelen weg naar het station een vrij warme ovatie bereid. De begroeting van Loubet was dus, door dezelfde elementen der talrijke menigte voor het paleis, eer vijandig. De kreten Leve het leger! en vooral, met hardnekkigheid volgehouden, Panama! Panama! hadden de overhand.

Om halvier verklaarde Frank-Chauveau het congres gesloten.

Na de sluiting van het congres verliet de onder-voorzitter van den senaat Franck-Chauveau met het bureau en tal van leden de zaal en begaf zich naar het kabinet van Loubet, wien hij het proces-verbaal der zitting overhandigde en gelukwenschte.

President Loubet bedankte, zeggende dat hij al zijn krachten zou inspannen om aan de wenschen van het land te voldoen en de eenheid onder de republikeinen te herstellen.

Loubet's boodschap aan het Parlement.

De presidentieele boodschap, die in Senaat en Kamer is uitgesproken, luidt als volgt:

Mijne Heeren,

Geroepen tot de hoogste waardigheid des lands, heb ik voor de vervulling der groote plichten, welke zij mij oplegt, de medewerking noodig van Senaat en Kamer. Ik vraag U die en ik ben zeker, dat zij mij niet zal ontbreken.

Gij kunt, Mijne Heeren, van Uwen kant rekenen op mijn standvastigheid. Ik zal al mijn krachten wijden aan het vaderland. Gij hebt daarvoor als waarborg mijn onveranderlijke toewijding aan de republiek. De overdracht van het bewind, die op regelmatige wijze geschied is, binnen weinige uren na het zoo plotseling overlijden van onzen waarden en betreurden president Félix Faure is, in de oogen der geheele wereld, een nieuw bewijs geweest van Frankrijk's trouw aan de republiek, in een tijd waarin eenige verdoolden het vertrouwen der natie in hare instellingen aan het wankelen trachten te brengen. De nationale vergadering heeft op den 18en Februari zeer duidelijk te kennen gegeven, dat zij verlangt naar den terugkeer van de rust en het herstel der eendracht onder alle republikeinen.

Hartelijk gehecht aan de beginselen der Fransche revolutie en aan de vrijheid zal ik voortdurend zorg dragen, het parlement te helpen bij dat noodzakelijke werk der verdraagzaamheid en der eendraeht. Tijdens de voorbijgaande moeilijkheden, die wij ondervonden hebben, is Frankrijk door zijn koelbloedigheid, zijn waardigheid en zijn vaderlandslievenden steun aan de volksvertegenwoordiging, in de achting van de wereld gerezen. Waarom zouden wij niet hopen, dat diezelfde overeenstemming ook in onze binnenlandsche aangelegenheden tot stand gebracht zal worden? Bestaat die overeenstemming dan niet in dit land? Is er de minste twijfel aan de noodzakelijkheid, de edelste organen van de maatschappij gelijkelijk te eerbiedigen — de Kamers, die vrij beraadslagen over de wetten, de magistraatspersonen die deze wetten toepassen, de regeering die de uitvoering ervan verzekert, en het volksleger dat waakt over de onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van het vaderland; het leger dat bemind wordt door de natie, en terecht, want de geheele natie vervult daarin denzelfden plicht van zelfverloochening en tucht, en weet dat zij in dat leger den getrouwen beschermer zal vinden van hare eer en hare wetten.

Frankrijk, vol zelfvertrouwen, zal met kalmte kunnen arbeiden aan de oplossing van vraagstukken, die de zedelijke en stoffelijke welvaart van de burgers raken; het zal zijn vredig en vruchtbaar werk kunnen voortzetten, zoowel op het gebied van beschaving, van de kunsten en de wetenschappen, als op dat van het maatschappelijk streven in al zijn vormen: landbouw, handel, nijverheid. Laat ons billijker zijn tegenover onszelven en niet vergeten, dat Frankrijk, ons vaderland, altijd dezelfde liefde voor den vooruitgang, voor de gerechtigheid en de menschlievendheid aan den dag heeft gelegd. Zijn roemrijk verleden is een erfdeel, dat wij moeten in stand houden en vermeerderen. De republiek heeft aan Frankrijk vrije instellingen gegeven. Zij heeft het land de onschatbare weldaad gebracht van een onafgebroken vrede, zij heeft wonden geheeld, het leger en de vloot hervormd, een groot koloniaal rijk gesticht, het onderwijs in alle deelen opnieuw ingericht, en kostbare banden van bondgenootschap en vriendschap aangeknoopt; een heerlijke uitbreiding gegeven aan de werken van barmhartigheid, van onderling hulpbetoon en van voorzorg, welke ten doel hebben het onverdiend lijden weg te nemen of te lenigen. Laat ons dan dien arbeid, die ons land tot eer strekt, voortzetten.

Ik zal mij gelukkig achten indien het mij gegeven is, door een werkzaamheid, welke door niets afgeschrikt zal worden, en dank zij de eendracht die ik met alle macht zal trachten te handhaven, binnen de grenzen der rechten die de grondwet mij toekent en die ik zoolang ze in mijne handen berusten niet zal laten verzwakken, onze gemeenschappelijke verwachtingen te verwezenlijken en de republiek te bevestigen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

De brief van den Paus aan Kardinaal GIBBONS is verschenen.

De brief veroordeelt de nieuw opgekomen meeningen, zooals die bevat zijn in het "Leven van Hecker." Met name die meeningen, welke, om de andersgezinden gemakkelijker tot zich te lokken, of te toegeefelijk zijn onder het opzicht van kerkelijke tucht of sommige leerstukken stilzwijgend voorbijgaan. Dan ook nog worden meeningen veroordeeld over het bestuur der zielen op den weg der volmaaktheid zonder uitwendig leergezag, over het onderscheid tusschen passieve en actieve deugden en over den aard der kloosterlijke gelofen.

De Paus eindigt met te verklaren, dat zijne veroordeeling niet treft het woord "Amerikanisme" in zoover dit alleen de eigenschappen, de gebruiken en de vooruitgang der Amerikanen aanduidt, maar wel in zooveer het de samenvatting is van bovengenoemde veroordeelde meeningen. De Amerikaansche bisschoppen, zegt de Paus, zullen de eersten zijn, om deze meeningen eveneens te verwerpen.

De *Osservatore Romano* maakt een schrijven openbaar van Mgr. IRELAND aan den Paus, waarin deze prelaat aan Z. H. dank brengt voor den brief aan Kardinaal GIBBONS.

Mgr. Ireland zegt, dat de duisternis opgeklaard is. Het misverstand houdt op, want wij kunnen nu het ware Amerikanisme onderscheiden.

Met het oog op de begripsverwarring, welke vooral in Frankrijk naar aanleiding van het "Leven van Hecker" steeds grooter werd, is het noodig geweest, dat de Opperste herder de geesten verlichtte.

Ik verwerp, verklaart Mgr. Ireland, en veroordeel met kracht alle stellingen, welke het apostolisch schrijven veroordeelt. Ik doe het met te meer vreugde, daar ik nooit dergelijke buitensporigheden heb aangehangen.

Alle bisschoppen der V. S. zullen ze veroordeelen als ik. Wij zijn verontwaardigd over de beleediging door hen, die de veroordeelde dwalingen betitelden met het woord Amerikanisme, alsof wij er ooit aan gedacht hadden in de Vereenigde Staten een kerk te stichten welke eenig verschil zou vertoonen met de Roomsch Katholieke.

Ook Mgr. ISOUARD heeft een dergelijk schrijven aan den Paus gericht.

Havennieuws.

Daar de *Gouverneur Van Heerdt* de vorige week na van Aruba te zijn vertrokken haar mast brak en toen naar Aruba moest terugkeeren tot het ondergaan van de noodige herstellingen, heeft zij deze week hare gewone reizen naar Bonaire en Aruba niet kunnen doen.

***

Dinsdag is Hr. Ms. *Sommelsdijk* uit onze haven naar zee vertrokken tot het houden van oefeningen.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

D. H. Bolton c/o Sederstromg, Eloij Berg, Johan H. van der Bell, Commissie voor West-Indische tentoonstelling, Margarita Doamont, De Luna, Elena De Lanoy, Barbina Matehus, Willem Marugg, Pablo A. Picon, Mr. R. M. Ribbius, Heinrich Volkmarsen, Martilda Walle, G. H. J. Walohhoff, Isaac Wonte.

***

In *Het Vaderland* lezen wij onder den titel: *Een ieder wachte zich voor schade*, het volgende artikel, waarvan de mededeeling ook hier haar nut kan hebben.

Wij hebben te zijner tijd in Nov. jl. medegedeeld, dat te beginnen met 1 Januari het port van onze Indische bezittingen naar Nederland gelijkgesteld werd met het port der wereldpostvereeniging, dus 12½ cent voor brieven.

In andere bladen kwam dergelijke mededeeling voor, en zoover wij weten, is zij nimmer door iemand tegengesproken.

Waarop grondde zich onze opvatting, die door anderer stilzwijgen versterkt werd?

In de "St.-Ct." van 22 Nov. jl. verscheen een Kon. besluit van 2 Nov. 1897 (Stbl. no. 227), waarvan art. 1 luidde: § 1. Het in Nederland te heffen port der brieven en andere stukken naar en uit de Nederlandsche koloniën en bezittingen in Oost-en West-Indië, op andere wijze dan langs den rechtstreekschen zeeweg uitgewisseld, alsmede naar en uit de andere landen der Algemeene Postvereeniging bedraagt:

1e voor brieven per 15 gram of gedeelte van 15 gram:

a. naar en uit België 10 cent voor een gefrankeerden brief en 20 cent voor een ongefrankeerden brief;

b. naar en uit de overige landen 12½ cent voor een gefrankeerden brief en 25 cent voor een ongefrankeerden brief;

c. enz.

Wij meenden, dat deze bepaling duidelijk was: geen uitzonderingsport meer voor 't verkeer tusschen Nederland en zijn koloniën. In de overige landen" toch waren ook Oost- en West-Indië begrepen.

Wel trof ons de eenigszins zonderlinge stijl. Wij begrepen niet recht wat is het in Nederland te heffen port der brieven uit de Nederlandsche koloniën. Maar wij meenden dat deze zinwending behoorde tot die eigenaardige fraaiigheden, waardoor het officieele Hollandsch zich kenmerkt. Het was immers bekend, dat reeds thans brieven uit België 10 cents en uit de landen der postunie 12½ cents kosten, al kan men daarbij natuurlijk ook niet spreken van in Nederland te heffen port. Het stond dus, meenden wij, vast, dat ook voortaan uit Indië de brief 12½ cent zou kosten.

Maar wat overkwam ons nu dezer dagen! Een brief uit Indië met 12½ cent gefrankeerd, werd met een strafport van 12½ cent belast. Bij onderzoek bleek ons, dat evenals tot nu toe, de brief met 15 cents gefrankeerd had moeten zijn. Althans volgens de ons welwillend verstrekte verklaring der hoogste postautoriteiten die het weten moeten.

De verklaring was deze. Volgens het algemeene postverdrag, laatstelijk te Washington gesloten, moeten de porten van alle Unie-landen onderling bedragen 25 centimes, maar zijn de administratien vrij bij transitverkeer een surtaxe te heffen van hoogstens evenveel. Nu heft de Indische administratie een surtaxe van 5 centimes, en daarin is ook na 't Koninklijk besluit bovengenoemd, geen verandering gekomen. Men zal toegeven, dat de redactie van 't Koninklijk besluit, in dit opzicht gelijk aan vorige besluiten, er wel op berekend schijnt de menschen in de war te brengen. 't Bleek ons trouwens, dat zelfs ambtenaren der posterijen niet dadelijk op de hoogte waren: hoe kan men het dan van den gewonen burger verwachten?

Intusschen, men weet het nu: er staat wel in een Kon. besl. dat het port uit Indië 12½ cent is, maar er is niets van aan!

Een ieder wachte zich voor schade!

Leger.

Het bericht in *Het Vaderland*, dat de 1e luit. der inf. P. C. A. KRUGERS en de 1e luit. der art. J. R. LE COLLETTE, beiden gedetacheerd bij de landmacht in West-Indië en hier in garnizoen, tegen Mei naar Holland terugkeeren, is onjuist. Wegens verlenging van detacheering zullen deze officieren tot het volgende jaar hier blijven

***

Hr Ms. pantserdekschip *Zeeland* wordt onder commando van den kapt. ter zee A. G. ELLIS tegen Augustus uit de West in Holland terugverwacht.

Politiezaken.

Van Bonaire werden hier ll. Maandag aangebracht twee jongens, die moeten terechtstaan wegens diefstal van geiten; alsmede van Aruba een vrouw, die verdacht wordt een man vermoord te hebben.

Venezuela.

Den 18den Maart ll. is in de Metropolitaan-kerk te Caracas een heiligschendende diefstal gepleegd. Door een onverlaat is uit het tabernakel, dat men opengebroken vond, de monstrans met de H. Hostie weggenomen. Van den ellendigen dief heeft men nog niet het minste spoor gevonden.

—Uit particuliere, vertrouwbare berichten deelt men ons mede, dat de revolutie onder generaal GUERRA meer en meer veld wint. Dezer dagen leden in de nabijheid van Valencia de regeeringstroepen een nederlaag. Het Bestuur verzwijgt den waren stan van zaken.

deze voordeelig en blijvend. Ouders, wier kinderen ziek zijn, kunnen niet te spoedig hun toevlucht nemen tot dit geneesmiddel. Die er op vertrouwt, wordt niet bedrogen; het is bereid om te genezen, niet om te bedriegen. Het is een vinding der moderne wetenschap en de beste zaak, die de geneeskunde heeft aan te bieden. Het is zoet als honig en alleen het onvervalschte preparaat geeft reeds goede resultaten na de eerste dosis. Bij alle apothekers wordt het verkocht. (2)

EMULSION DE SCOTT.

Yaritagua, 11 de Abril de 1894.

Dr. Juan G. Arraiz, Médico-Cirujano de la Universidad Central de Venezuela, Certifico: que en el ejercicio de mi profesión he aplicado repetidas veces la muy conocida "Emulsión de Scott" obteniendo siempre resultado demás satisfactorios.

DR. JUAN G. ARRAIZ.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP.

EEN EXTENSION-TOP PHAETON

voor fl. 300.

Oorspronkelijke prijs fl. 750.

Plaats voor 4 personen en bankje voor kinderen. Vier veeren en patent-assen. Zoo goed als nieuw, met nieuwe lantarens.

Te bezichtigen in het Weeshuis te

Santa Rosa.

Gramática Papiamento

DOOR

ALFREDO F. SINTIAGO.

à 50 ct. per exemplaar, te bekomen in den Boekhandel van de Heeren A. Bethencourt en Zonen, of ten huize van den schrijver, Willemstad, Kerkstraat N° 195.

van Houten's Cacao

Wordt door de Cacao-kenners wegens hare voortreffelijkheid en heerlijken smaak boven andere merken verkozen.

De Curaçaosche Hypotheekbank.

Ultima advertencia.

Debedónan di interest atrasá na e Banki aki ariba mencioná ta adverti koe promé koe fin di Maart 1899, nan debe di interest no por pasa mas koe 3 loena. Esnan koe falta di paga ta exponé na cobro judicial.

Curaçao, 9 Februari 1899.

Na nomber di Bestuur,

A. W. NEUMAN Fz.
Administrador.
JAN EVERTSZ,
Secretario.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1896, onder N°. 2218 G t/m N°. 7186 G, zal plaats hebben op Donderdag den 6den April a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 24sten Maart 1899.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL

LEEST DIT!!!

Wij hebben de eer het geëerde publiek in kennis te stellen, dat wij benoemd zijn tot eenige agenten voor den verkoop van **Lans' extra Stout**, op Curaçao.

Dit bier heeft eene wereldberoemde vermaardheid verworven en wordt door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en door de meeste van dit eiland aan gezonden, zieken en herstellenden voorgeschreven.

Wij zijn tevens uitsluitend agenten voor den verkoop van een van de beste en goedkoopste lager-biersoorten, die in Curaçao geïmporteerd worden, nl. het merk **"El Ciervo"**—gerecommandeerd wegens het geringe alcoholgehalte en den aangenamen smaak.

De Lannoy & Co.
BOTICA CENTRAL.

Attest betreffende de scheikundige expertise van

LANS' EXTRA STOUT:
SOORTELIJK GEWICHT 1.035

Alcohol gehalte (in volum proc).. 4,5 %
Extract gehalte.................. 9,88 %
Gehalte aan minerale bestanddeelen.......... 0,23 %
" " niet vluchtige zuren (als melkzuur) 0,24 %
" " vluchtige zuren (als azijnzuur)........ 0,025%

Abnormale bestanddeelen zijn niet geconstateerd.

Het "Stout" voldoet aan de eischen, welke aan een deugdelijk fabrikaat gesteld moeten worden.

De verhouding van extract tot alcoholgehalte is als zeer gunstig te beschouwen.

w. g. DR. VAN HAMEL ROOS & HARMENS.
Amsterdam.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar- en Beleenbank*, esta esnan for di 1 di Juli té 31 di December 1896 bao di N°. 2218 G té N°. 7186 G, lo toema lugá dia Huebes 6 di April i dianan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 24 di Maart 1899.
President,
M. P. CURIEL.

TOSES Y CATARROS.

Como curativo de la Tos y del Catarro no tiene igual la Emulsión de Scott. Hay gran diferencia entre "detener" ó "aliviar" y *curar radicalmente* un catarro ó tos. No puede haber curación real sin hacer desaparecer la causa de la enfermedad. La Emulsión de Scott devuelve al sistema robustez y fuerzas haciendo que no esté tan expuesto á estas enfermedades. El principio de la Tísis es á menudo un catarro ó tos. Como la

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa cura tan efectivamente la tos y el catarro, se la considera muy necesaria medicina de familia que es prudente conservar en la casa contra tan fuecuentes afecciones. Es agradable al paladar. Los niños la toman con verdadero placer y los transforma de raquíticos y endebles á fuertes y rollizos, blindandolos, por decirlo así, contra las Toses y Catarros y otras enfermedades. Pruébese. No hay nada mejor para curar la Anemia.

De venta en las Boticas. Rechácense las imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

TIJD-TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1899.		Caracas	Philpha	Caracas	Philpha	Caracas	Philpha
Vertrekt van New York....	Zaterdag	Maart 11	Maart 25	April 8	April 22	Mei 6	Mei 20
Doet San Juan aan........	Donderdag	,, —	,, 30	,, —	,, 27	,, —	,, 25
" Ponce	Donderdag	,, 16	,, —	,, 13	,, —	,, 11	,, —
Komt aan te Curaçao	Zaterdag	,, 18	April 1	,, 15	,, 29	,, 13	,, 27
Vertrekt van ,, ...	Zaterdag	,, 18	,, 1	,, 15	,, 29	,, 13	,, 27
Komt aan te La Guayra..	Zondag	,, 19	,, 2	,, 16	,, 30	,, 14	,, 28
Vertrekt van ,, ..	Woensdag	,, 22	,, 5	,, 19	Mei 3	,, 17	,, 31
Komt aan te Pto. Cabello	Donderdag	,, 23	,, 6	,, 20	,, 4	,, 18	Juni 1
Vertrekt van ,,	Vrijdag	,, 24	,, 7	,, 21	,, 5	,, 19	,, 2
Komt aan te Curaçao	Zaterdag	,, 25	,, 8	,, 22	,, 6	,, 20	,, 3
Vertrekt van ,, ...	Zondag	,, 26	,, 9	,, 23	,, 7	,, 21	,, 4
Doet La Guaira aan	Maandag	,, 27	,, 10	,, 24	,, 8	,, 22	,, 5
" Ponce aan..........	Woensdag	,, —	,, 12	,, —	,, 10	,, —	,, 7
" San Juan aan........	Woensdag	,, 29	,, —	,, 26	,, —	,, 24	,, —
Komt aan te New-York....	Maandag	April 3	,, 17	Mei 1	,, 15	,, 29	,, 12

STOOMSCHIP "MERIDA."

Vertrekt van Curaçao	Zaterdag	Maart 18	April 1	April 15	April 29	Mei 13	Mei 27
Komt aan te Maracaibo	Zondag	,, 19	,, 2	,, 16	,, 30	,, 14	,, 28
Vertrekt van ,,	Donderdag	,, 23	,, 6	,, 20	Mei 4	,, 18	Juri 1
Komt aan te Curaçao	Vrijdag	,, 24	,, 7	,, 21	,, 5	,, 19	,, 2
Vertrekt van ,,	Maandag	,, 27	,, 10	,, 24	,, 8	,, 22	,, 5
Komt aan te Maracaibo	Dinsdag	,, 28	,, 11	,, 25	,, 9	,, 23	,, 6
Vertrekt van ,,	Donderdag	,, 30	,, 13	,, 27	,, 11	,, 25	,, 8
Komt aan te Curaçao	Vrijdag	,, 31	,, 14	,, 28	,, 12	,, 26	,, 9

SS. "HILDUR" en "SALAMANCA"

	Salamanca	Hildur	Salamanca	Hildur	Salamanca
Vertrekt van New York........	Maart 15	April 1	April 15	Mei 3	Mei 17
Komt aan te Curaçao..........	,, 24	,, 10	,, 24	,, 12	,, 26
Vertrekt van ,, ...	,, 25	,, 11	,, 25	,, 13	,, 27
Komt aan te Maracaibo........	,, 26	,, 12	,, 26	,, 14	,, 28
Vertrekt van ,, ...	,, 31	,, 18	Mei 2	,, 19	Juni 2
Komt aan te Curaçao..........	April 1	,, 19	,, 3	,, 20	,, 3
Vertrekt van ,, ...	,, 1	,, 19	,, 3	,, 20	,, 3
Komt aan te New York........	,, 10	,, 28	,, 12	,, 29	,, 12

Fotografía Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO
de 8 A. M. — 4 P. M.

DE INTEKENING

is opgesteld op de

„Diccionario Papiamentoe-Hollandés i Hoelandés-Papiamentoe

DOOR

ALFREDO F. SINTIAGO

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.